10/04/2021

Νικολάου Μαγγίνα: Οι μαρτυρικοί Πατριάρχες του Γένους

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Την δεκάτη Απριλίου τιμάται η μνήμη του Οικουμενικού Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε΄ ο οποίος απαγχονίσθηκε στην κεντρική πύλη του Πατριαρχείου στο Φανάρι, στις 10 Απριλίου 1821, ανήμερα του Πάσχα. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος κάθε χρόνο ανάβει ένα κερί μπροστά στην κλειστή πύλη και βάζει λουλούδια, προσευχόμενος στη μνήμη του αοιδίμου μαρτυρικού προκατόχου του.

Δυστυχώς διάφοροι Τούρκοι ξεναγοί και όχι μόνο, διαδίδουν ψευδώς, παραπληροφορώντας ότι η κλειστή πύλη ονομάζεται «Πύλη του μίσους» καθώς και ότι δήθεν θα ανοίξει όταν κρεμαστεί εκεί κάποιος Μουσουλμάνος. Πρόκειται για ένα μεγάλο ψέμα και παραμύθι, κάτι που ούτε διανοήθηκαν οι Ορθόδοξοι, ούτε φαντάσθηκαν και φυσικά αντίκειται στο Χριστιανικό πνεύμα. Έχει σκοπό μόνο την δημιουργία τεχνητής έντασης.

Δεν είναι, λοιπόν, ο Γρηγόριος Ε΄ ο μόνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως που απαγχονίσθηκε. Μετά την Άλωση της Πόλης αρκετοί Οικουμενικοί Πατριάρχες που ανήλθαν στο θρόνο ήλθαν αντιμέτωποι με την Οθωμανική Διοίκηση, την «Υψηλή

Πύλη». Ορισμένοι απαγχονίσθηκαν, άλλους τους έπνιξαν στη θάλασσα, άλλους τους εξανάγκασαν σε παραίτηση, άλλους τους έστειλαν σε εξορία, άλλοι άφησαν την τελευταία τους πνοή στις φυλακές. Και όλα αυτά μετά από αποφάσεις της Οθωμανικής Διοίκησης.

Στο σημείωμα αυτό αναφέρουμε συνοπτικά τις περιπτώσεις των Πατριαρχών που απαγχονίσθηκαν ή θανατώθηκαν και δεν είναι και τόσο γνωστές στο ευρύ κοινό, χωρίς να γίνεται λόγος για τη σημαντική πλειάδα των Ιεραρχών, των ιερέων και των μοναχών που απαγχονίσθηκαν ή θανατώθηκαν.

Ο πρώτος Οικουμενικός Πατριάρχης μετά την Άλωση Γεννάδιος Σχολάριος είναι και ο πρώτος που παραιτείται λόγω διαφωνιών με την Οθωμανική Διοίκηση. Ο Ιωάσαφ Ι΄ (1465-1466): Αφού τον ξύρισαν, εκθρονίσθηκε με εντολή του Σουλτάνου.
Ο Ραφαήλ Ι΄ (1475-1476): Μη δυνάμενος να πληρώσει το επιβαλλόμενο φόρο (πεσκέσι) εκθρονίσθηκε, φυλακίστηκε όπου και μετά ένα χρόνο απεβίωσε.
Ο Ραφαήλ Β΄ (1603-1607): Με εντολή του Σουλτάνου Αχμέτ Ι΄ εκθρονίσθηκε και εξορίσθηκε και θανατώθηκε κατά φρικτό τρόπο.
Κύριλλος Ι΄ ο Λούκαρης: Αρκετές φορές ανήλθε και κατήλθε του θρόνου με πρώτη άνοδο το 1612. Στις 20 Ιουνίου 1638 με εντολή του Σαντραζάμη Μπαϊράμ Πασά συνελήφθη και φυλακίσθηκε σε πύργο του Βοσπόρου. Στις 27 Ιουνίου παραδίδεται σε Γενιτσάρους και εκείνοι με ένα πλοιάριο τον πνίγουν στη θάλασσα.
Κύριλλος Β΄ ο Κονταρής (1633-1639): Λόγω των ενεργειών του εκθρονίζεται και κατόπιν συλλαμβάνεται από τις Οθωμανικές Αρχές, φυλακίζεται και εξορίζεται στην Καρθαγένη. Ο εκεί Οθωμανός πασάς της Τύνιδος του επέβαλε να ασπασθεί το Ισλαμισμό, αλλά ο Κύριλλος αντιστάθηκε και για τον λόγο αυτό απαγχονίζεται στις 24 Ιουνίου 1640. Και μία εντυπωσιακή λεπτομέρεια: κατά τον απαγχονισμό το σχοινί κόβεται δύο φορές και για το λόγο αυτό τον πνίγουν.
Παρθένιος Β΄ (1644-1646, 1648-1651): Με εντολή του Σουλτάνου Ιμπραχίμ εκθρονίσθηκε και παραδόθηκε στους Γενιτσάρους για να τον πνίξουν. Το σκήνος του βρέθηκε στη γύρω περιοχή της νήσου Πλάτης των Πριγκηποννήσων, από Χριστιανούς οι οποίοι και το ενταφίασαν στο νησί της Χάλκης.
Παρθένιος ο Γ΄ (1656-1657): Με εντολή του Σουλτάνου μετά από φρικτά βασανιστήρια απαγχονίσθηκε στην περιοχή Παρμακαπή της Πόλης το Σάββατο του Λαζάρου και μετά από τρείς ημέρες ερρίφθη στη θάλασσα.
Γαβριήλ Β΄ (23/4-5/5-1657): Στον Πατριαρχικό Θρόνο παρέμεινε μόνο δώδεκα μέρες. Εκθρονίσθηκε και τοποθετήθηκε στη Μητρόπολη Προύσης. Έγινε καταγγελία-συκοφαντία Εβραίων της περιοχής ότι βάπτισε ένα μουσουλμάνο Χριστιανό, ενώ στην πραγματικότητα αυτός που βαπτίσθηκε ήταν Εβραίος. Ως αποτέλεσμα, τον φυλάκισαν και στη συνέχεια τον απαγχόνισαν στις 3 Δεκεμβρίου

1659.

Μελέτιος Β΄ (1768-1769): Μετά την παραίτησή του συλλαμβάνεται μαζί με άλλους τριάντα προκρίτους, κληρικούς και λαϊκούς και φυλακίζεται βασανιζόμενος φρικτά. Ενώ αθωώθηκε της κατηγορίας για συνεργασία κατά του Οθωμανικού κράτους εξορίσθηκε στη Μυτιλήνη. Εκεί υπέφερε περισσότερα από την Οθωμανική Διοίκηση εξαιτίας και του πυρπολισμού του Τσεσμέ από τους Ρώσους. Κατόπιν ζήτησε άδεια από τον Σουλτάνο να μεταβεί στην πατρίδα του την Τένεδο. Στη συνέχεια μετέβη και στην Κωνσταντινούπολη με άδεια μόνο για 61 ημέρες. Απεβίωσε στην Τένεδο το 1777 σε μεγάλη φτώχεια.

Κύριλλος Στ΄ (1813-1818): Επειδή δεν κατέστη αρεστός στο Σουλτάνο Μαχμούτ εκθρονίσθηκε και εξορίσθηκε στο Άγιον Όρος. Αργότερα εγκαταστάθηκε στην Αδριανούπολη. Οκτώ μέρες μετά τον απαγχονισμό του Γρηγορίου Ε΄, στις 18 Απριλίου 1821, ο Σουλτάνος δίνει εντολή να κρεμασθεί και εκείνος στην πύλη του Μητροπολιτικού Μεγάρου. Μετά από 3 μέρες ρίφθηκε στον ποταμό Έβρο, τα νερά του οποίου τον έβγαλαν στις ακτές του Διδυμοτείχου.

Ευγένιος Β΄ (1821-1822): Διάδοχος του απαγχονισθέντος Γρηγορίου Ε΄. Παραδόθηκε σε διαδηλωτές και σύρθηκε στους δρόμους από τα γένεια και τα μαλλιά και πέθανε αργότερα από τις κακουχίες που υπέστη. Αυτά προς γνώση της ιστορίας και μόνο. Και όχι για να προκαλέσουν το δίκαιο αίσθημα.

Αιωνία τους η μνήμη.

Ο Νικόλαος Μαγγίνας εκοιμήθη σήμερα, ανήμερα της εορτής του Αγίου Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε’, στην Κωνσταντινούπολη.

Το κείμενο αυτό πρωτοδημοσιεύθηκε στο fanarion.blogspot.com